

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobkyně: **Ing. V. V.**
zastoupené advokátem JUDr. Vladimírem Kašparem
sídlem Na Poříčí 116/5, 460 01 Liberec 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

za účasti: **1. MUDr. I. D.**
2. M. D.

o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 6. prosince 2018,
č. j. OD 869/2018 KULK 89209/2018/280.9/Dv,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Předmětnou žalobou žalobkyně napadá rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 6. 12. 2018, č. j. OD 869/2018 KULK 89209/2018/280.9/Dv, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu v Turnově ze dne 27. 4. 2018, č. j. SU/18/2331/JEJ. Posledně uváženým rozhodnutím Městský úřad v Turnově, jako stavební úřad prvního stupně, vydal stavební povolení na stavbu: „Silnice III/2825 Sýkořice – Žlábek, rekonstrukce silnice“ na pozemcích ve výroku rozhodnutí stavebního úřadu prvního stupně specifikovaných (dále jen „Stavba“ či „Předmětná stavba“).
2. Stavební povolení bylo vydáno k žádosti Krajské správy silnic Libereckého kraje, příspěvkové organizace. Žalobkyně je výlučným vlastníkem pozemků p. p. č. X, X, X a X zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, katastrálního pracoviště X na LV č. X pro katastrální území X, obec X. V řízení o vydání předmětného stavebního povolení byla žalobkyně označena jako účastník řízení z titulu vlastnictví pozemků sousedících s Předmětnou stavbou.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně v prvním žalobním bodě napadá postup stavebních úřadů, které se žalobkyní nejednali jako s účastníkem řízení z titulu jejího vlastnictví k pozemkům, na kterých bude provedena Předmětná stavba. Žalobkyně v průběhu stavebního řízení stále poukazovala na skutečnost, že Stavba přímo zasáhne do pozemků v jejím vlastnictví, byť stavebník od počátku tvrdil opak. Žalobkyně tak byla chybně vymezena jako účastnice z titulu jejího vlastnictví k pozemkům, které s Předmětnou stavbou sousedí.
4. Žalobkyně je s ohledem na obsah projektové dokumentace a v ní zanesené chyby či neúplnosti přesvědčena, že při realizaci Předmětné stavby musí dojít k zásahu do pozemků v jejím vlastnictví, jinak je celá Stavba jen obtížně realizovatelná.
5. Dalším žalobním bodem žalobkyně napadala vady projektové dokumentace Stavby. Uvedla, že projektová dokumentace pro vydání stavebního povolení Předmětné stavby je v rozporu se zákonem, konkrétně s vyhláškou č. 299/2006 Sb. a přílohou č. 11 k této vyhlášce.
6. Žalobkyně následně v bodě VIII. a IX. žaloby konkrétně věcně vypisuje, v čem spatřuje nedostatky projektové dokumentace stran jejího obsahu v návaznosti na realie na místě, kudy prochází Předmětná stavba silnice kolem pozemků ve vlastnictví žalobkyně. Z tohoto velmi obsáhlého textu žalobkyně, ve kterém zachycuje chyby projektové dokumentace, v zásadě plyne následující:
7. Žalobkyně odmítá, aby došlo k přemístění sloupu elektrického vedení, od kterého má žalobkyně vedenu elektro přípojku a je na něm světlo veřejného osvětlení. Žalobkyně chce, aby sloup zůstal na místě a nebyl přemísťován na sousední pozemek, který v současnosti není v jejím vlastnictví.
8. Dojde k přemístění i dalších sloupů, konkrétně sloup v km 1 760 a v km 1 790 Předmětné stavby, neboť na daných místech projektová dokumentace zakresluje dna příkopů silnice, sloupy tak budou muset být přeloženy. S jejich přeložením žalobkyně nesouhlasí. Tyto

sloupy rovněž nesou veřejné osvětlení. Přeložka sloupů je v projektové dokumentaci zakreslena.

9. Dále je v projektové dokumentaci v km 1 795 Stavby v projektové dokumentaci zakreslen nový propustek, tento však měl být zpracován detailněji, neboť bude mít vliv na změnu odtokových poměrů v dané oblasti. Odtokové změny následně znehodnotí pozemky ve vlastnictví žalobkyně (což projektová dokumentace neřeší).
10. Pro nové propustky na km 1 710 a km 1 795 a pro přeložku sloupů elektrického vedení měla být dle názoru žalobkyně vypracována samostatná dokumentace.
11. Projektová dokumentace obsahuje část „územně technické podmínky – zejména možnost napojení na stávající dopravní a technickou infrastrukturu, možnost bezbariérového přístupu k navrhované stavbě.“ Z toho dle názoru žalobkyně vyplývá, že přilehlá zástavba by měla mít nárok na bezbariérový přístup k navrhované stavbě. Ve vztahu k žalobkyni však bezbariérovost přístupu ze silnice do jejího dvora splněna nebude, neboť po výstavbě do dvora žalobkyně nezajede ani osobní auto. Nivelita nové komunikace se navýší o 28 cm a toto navýšení vytvoří hráz mezi pozemkem žalobkyně a silnicí (to vše kvůli novému propustku v km 1 710 Stavby). Realizací Předmětné stavby se tak zhorší sjízdnost žalobkyně z předmětné silnice do jejího dvora.
12. S žalobkyní dále nebyl projednán přístup a příjezd k jejímu domu během odkopávání vozovkových souvrství a při výstavbě propustku v km 1 795 Stavby.
13. Záborový elaborát nemá v projektové dokumentaci vyznačený zábor násypů a výkopů, nelze z něho určit hranice řešeného obvodu Stavby.
14. Třetím žalobním bodem žalobkyně napadala skutečnost, že stavební úřady obou stupňů se nikterak nevypořádaly s jejím návrhem na vypracování znaleckého posudku. Znaleckým posudkem by měly být posouzeny vady projektové dokumentace. Správní orgány obou stupňů jejímu návrhu na vypracování znaleckého posudku nevyhověly, ale ani nezdůvodnily, proč k jeho vypracování neshledaly důvody.
15. Dne 14. 3. 2019 žalobkyně doplnila žalobu podáním, jehož obsahem je konkrétní rozporování vybraných tvrzení žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí. V uvedeném podání již nebyl formulován žádný další žalobní bod pro účely soudního přezkumu (k tomu viz str. 6 – 9 soudního spisu).
16. S ohledem na vše výše uvedené tak žalobkyně krajskému soudu navrhla, aby zrušil rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení k žalobě

17. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve svém podání doručeném soudu dne 6. 6. 2019, kde plně odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a navrhl žalobu zamítnout.
18. Osoby zúčastněné na řízení nepodaly k žalobě v průběhu řízení žádná vyjádření.

IV. Jednání soudu

19. Krajský soud konal ve věci dne 30. 3. 2021 jednání, na kterém účastníci řízení setrvali na svých dosavadních procesních stanoviscích. Žalobkyně soudu dále dodala své doplňující vyjádření (č. l. 74 – 90 soudního spisu), ve kterém shrnula svá dosavadní žalobní tvrzení

stran toho, že do jejích pozemků bude rekonstrukcí silnice zcela jistě zasaženo, neboť projektová dokumentace si k tomu vytvořila na některých místech prostor. Ze strany státních orgánů jde o krádež a připravenou likvidaci jejích pozemků.

20. Nad rámec dosud tvrzeného žalobkyně dodala (k tomu srov. č. l. 77 – 80 soudního spisu včetně příloh), že hranice jejích a sousedních pozemků není v katastru nemovitostí zakreslena správně. Žalobkyně toto ví již řadu let, nicméně k tomu neměla důkazy, proto tato tvrzení uvádí až nyní.
21. Vzhledem k tomu, že hranice pozemků jsou v katastru nemovitostí zakresleny nesprávně, je jisté, že Předmětná stavba zasáhne do pozemků ve vlastnictví žalobkyně. Hranice pozemků se historicky posouvaly a to vždy na úkor žalobkyně.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

- [illegible]

Konkrétně jde o pevné překážky v podobě stávajících dřevěných sloupů již nefunkčního vedení místního rozhlasu a černé stavby stojící cca 3 m na silničních pozemcích (2 ks mobilních hangárů), před kterými je navíc souvislý keřový porost. Tyto pevné překážky brání rekonstrukci silnice směrem od domu žalobkyně, tato tedy musí zasáhnout právě do pozemků v jejím vlastnictví. Součástí odvolání jsou vlastní nákresy žalobkyně, kterými dokládá svá tvrzení.

28. O odvolání žalobkyně následně rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, jak je již specifikováno shora.
29. Krajský soud považuje na tomto místě za důležité zmínit, že formulací výše citované podmínky stavebního povolení (konkrétně podmínky č. 11 ve výroku II. stavebního povolení) bylo plně vyhověno námitkám vzneseným žalobkyní v průběhu stavebního řízení a bylo tedy i formálně (vymahatelně) dáno za dost ochraně majetku v jejím vlastnictví.
30. Pokud jde o samotné právní hodnocení věci, krajský soud považuje za důležité se nejprve vypořádat s prvním žalobním bodem žalobkyně, a totiž, zda byla v řízení o vydání stavebního povolení k Předmětné stavbě vymezena jako účastnice řízení v souladu se zákonem, respektive zda byla zařazena do správné kategorie účastníků řízení.
31. Stavební úřad prvního stupně, stejně jako žalovaný, vymezil účastenství žalobkyně z titulu jejího vlastnického práva k pozemkům sousedícím s pozemky, na kterých bude Předmětná stavba realizována. Žalobkyně se však domnívá, že Stavba zasáhne i do pozemků v jejím vlastnictví.
32. Správné vymezení účastenství je v tomto případě klíčové, neboť kategorizace účastníků má dopad do jejich hmotných práv. Žalobkyně byla vymezena jako účastnice řízení ve smyslu § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona (jako vlastník pozemků sousedících s těmi, na kterých bude prováděna Stavba). Žalobkyně se však domáhala účastenství z titulu § 109 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, tedy z titulu svého vlastnického práva k pozemkům, na kterých má být Předmětná stavba realizována.
33. Výše uvedené kategorizace účastníků mají dopad do procesního postupu stran doručování, kdy účastníkům ve smyslu § 109 odst. 1 písm. c) stavebního zákona jsou rozhodnutí doručována do vlastních rukou, zatímco účastníkům dle § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona jsou rozhodnutí a další písemnosti vydávány v řízení doručovány veřejnou vyhláškou. Pádnější rozdíl v kategorizaci účastníků se však pojí s jejich hmotnými právy. S účastenstvím podle § 109 odst. 1 písm. c) stavebního zákona souvisí dle § 184a stavebního zákona, dle které vlastník pozemků, na kterých má být Stavba realizována, dává k záměru realizace stavby svůj souhlas. Souhlas vlastníků pozemků, na kterých má být stavba realizována, je potom povinnou náležitostí žádosti o vydání stavebního povolení dle § 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona.
34. Správné vymezení žalobkyně stran kategorizace jejího účastenství v řízení o vydání stavebního povolení je tedy rozhodující pro možnost uplatňování jejích hmotných práv v průběhu stavebního řízení.
35. Krajský soud s ohledem na obsah žalobou napadeného rozhodnutí však dospívá k závěru, že účastenství žalobkyně v předmětném řízení bylo vymezeno v souladu se zákonem. Ve výroku stavebního povolení, jako rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jsou explicitně vymezeny pozemky, na kterých má být Předmětná stavba v souladu

s projektovou dokumentací realizována. Vlastníci těchto pozemků v řízení vystupují jako účastníci ve smyslu § 109 odst. 1 písm. c) stavebního zákona. Pozemky ve vlastnictví žalobkyně mezi těmito pozemky vymezeny nejsou. Stavba tak na nich realizována být nemůže, neboť k tomu chybí právní titul v podobě stavebního povolení.

36. Stavební úřad prvního stupně dokonce ve prospěch žalobkyně zanesl do podmínek stavby vymezených ve výroku II. stavebního povolení podmínku, na základě které je při realizaci stavby výslovně zapovězeno do pozemků ve vlastnictví žalobkyně zasáhnout. Pokud by se tak stalo, přicházejí na řadu další kontrolní a sankční mechanismy stavebního zákona, řešící realizaci stavby bez patřičného stavebního povolení nebo v rozporu s ním [k tomu srov. např. § 129 odst. 1 písm. b), § 132 a násl. stavebního zákona, zejména § 134 odst. 3 a § 178 stavebního zákona]. Hypotetická obava žalobkyně a její předpoklad, že stavební povolení nebude dodrženo a Stavba zasáhne do pozemků v jejím vlastnictví, byť k tomu stavebník není oprávněn, nemůže být důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Na žalobkyni hypoteticky nastíněnou situaci pamatuje stavební zákon, jak je uvedeno výše, a není možné pro účely soudního rozhodnutí předjímat, že pravomocně vydané správní rozhodnutí nebude respektováno a v tom spatřovat důvod jeho nezákonnosti.
37. Nadto Předmětná stavba spočívá v rekonstrukci stávající silnice, která povede po původním zemním tělese s případným mírným rozšířením v rámci stávajících pozemků, jak plyne z výroku I. stavebního povolení a jak je rozvedeno na straně 10 stavebního povolení. Je tedy vyloučeno, aby Předmětná stavba zasáhla do pozemků ve vlastnictví žalobkyně. S ohledem na posledně uváděné nebylo k Předmětné stavbě vydáváno územní rozhodnutí ve smyslu § 79 odst. 5 stavebního zákona.
38. V rámci druhé žalobní námítky žalobkyně napadala obsahovou a věcnou stránku projektové dokumentace předložené k žádosti o vydání stavebního povolení k Předmětné stavbě. Uváděla, že projektová dokumentace je na některých místech (jak jsou specifikována shora v části shrnující obsah žaloby) věcně nesprávná a Stavba podle ní nebude moci být realizována tak, jak je prezentováno stavebními úřady obou stupňů.
39. Krajský soud zde podotýká, že projektovou dokumentaci ovlivňuje pouze stavebník. Žádost o vydání stavebního povolení je řízením návrhovým a stavebník vymezuje obsah svého návrhu, který může změnit nebo vzít zpět. Územní i stavební řízení jsou řízení návrhová. Správní orgán je tedy vázán návrhem stavebníka, nemá právo zasahovat do jeho obsahu a zkoumá, zda není v rozporu se stavebním zákonem a jeho prováděcími vyhláškami, případně zda není v rozporu s některým ze zvláštních zákonů, na jejichž podkladě hájí dotčené orgány veřejný zájem (k tomu ostatně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2017, č. j. 4 As 49/2017 – 32).
40. Žalobkyně, stejně jako ostatní účastníci stavebního řízení, měli v souladu s § 114 odst. 1 stavebního zákona v platném a účinném znění možnost uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi bylo přímo dotčeno jejich vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě, o čemž byli poučeni v oznámení o zahájení řízení.
41. V této souvislosti krajský soud nemohl přehlédnout, že stavební úřad v projednávané věci dostal povinnosti, kterou mu ukládá § 111 stavebního zákona v platném a účinném znění, a ve vydaném stavebním povolení se ex lege zabýval mj. tím, zda je projektová

dokumentace úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu. Závěry, k nimž v rámci tohoto posouzení dospěl, uvedl v odůvodnění stavebního povolení. Toto posouzení následně žalobkyně účinně napadla v odvolání s poukazem na konkrétní nedostatky projektové dokumentace. K odvolání žalobkyně se tak věcnou správností v rozsahu námitek zabýval rovněž žalovaný.

42. Stavební úřady obou stupňů dospěly k závěru, že v daném případě projektová dokumentace splnila všechny zákonné podmínky a odpovídá kritériím stanoveným k jejímu posuzování v § 111 stavebního zákona v rozhodném znění.
43. Krajský soud je ze zákona povolán k přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí a procesu jemu předcházejícímu (k tomu srov. § 78 odst. 1 s. ř. s.). Na tomto místě tak krajský soud dospívá k závěru, že projektová dokumentace byla pořízena v souladu se zákonem, její struktura a obsah odpovídá prováděcímu předpisu ke stavebnímu zákonu, konkrétně vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů.
44. Projektová dokumentace je zpracovávána osobou k tomu povolanou zákonem, konkrétně zákonem č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.
45. Takto pořízenou projektovou dokumentaci stavební úřad posoudil stran dikce § 111 odst. 1 stavebního zákona a vypořádal námítky žalobkyně vznesené dle § 114 stavebního zákona. Obdobně se odvolacími námitkami žalobkyně (stran projektové dokumentace) dle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, zabýval i žalovaný. Na tomto místě je nutné připomenout, že ve smyslu § 79 odst. 5 stavebního zákona nebylo vydáváno územní rozhodnutí k Předmětné stavbě.
46. Spíše nad rámec výše uvedeného krajský soud dodává, že stavební úřad sám o sobě nemůže zasahovat do věcné stránky zpracované projektové dokumentace, která je ve smyslu § 13 odst. 5 zákona č. 360/1992 Sb. veřejnou listinou. Má pouze zákonem svěřenou pravomoc (povinnost) ověřit její úplnost, přehlednost a odpovídající řešení obecných požadavků na výstavbu.
47. Dikce § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona tedy vyžaduje, aby projektová dokumentace v „odpovídající míře řešila obecné požadavky na výstavbu“, přičemž výraz „řešit“ použitý v uváděném ustanovení znamená, že projektová dokumentace musí obecné požadavky na výstavbu stanovené příslušnými prováděcími vyhláškami splňovat (k tomu srov. Malý, Stanislav. Stavební zákon. Komentář. Wolters Kluwer ČR, Praha 2013, 2. aktualizované vydání, 896 stran. Komentář k § 111). Ve smyslu § 2 odst. 2 písm. e) stavebního zákona se obecnými požadavky na výstavbu rozumí: *„obecné požadavky na využívání území, technické požadavky na stavby a obecné technické požadavky zabezpečující bezbariérové užívání staveb, stanovené prováděcími právními předpisy.“*
48. V tomto duchu stavební úřad rovněž vypořádává námítky proti projektové dokumentaci vznesené dle § 114 odst. 1 stavebního zákona osobami k tomu oprávněnými.
49. Výše uvedené posouzení žádosti stavebníka o vydání stavebního povolení stavební úřady obou stupňů provedly v souladu se zákonem. V této souvislosti krajský soud odkazuje na obsah obou rozhodnutí. Pouze stručně krajský soud konstatuje, že z projektové dokumentace jako podkladu pro vydání stavebního povolení jednoznačně plyne, že podél

pozemků ve vlastnictví žalobkyně je řešené rozšíření silnice (realizace Předmětné stavby) vlevo (tj. západním směrem, tedy na opačnou stranu, než jsou uvedené pozemky) oproti stávajícímu stavu, a to plynulým náběhem až o cca 1 m (při zachování pozemků, po kterých Stavba vede). Pozemky ve vlastnictví žalobkyně nejsou Předmětnou stavbou dotčeny. Aktuální řezy a situační výkresy dokládají, že ohledně napojení pozemků ve vlastnictví žalobkyně nedojde ke zhoršení stávajícího stavu. Z hlediska návrhu souvrství vozovky má být ve Stavbě postupováno standardně, a to na základě provedené diagnostiky vozovky, situování silnice v obci a způsobem odpovídajícím záměru na rekonstrukci silnice. Sloup nadzemního elektrického vedení u pozemku parc. č. X v katastrálním území X není dle projektové dokumentace navržen k přemístění do pozemku parc. č. X v katastrálním území X.

50. Pokud jde o třetí žalobní námitku, v této žalobkyně napadá skutečnost, že se stavební úřady obou stupňů nevypořádali s jejím návrhem na vypracování znaleckého posudku. Žalobkyně totiž ve svých námitkách podaných v průběhu stavebního řízení ve smyslu § 114 stavebního zákona navrhovala vypracování znaleckého posudku, na základě kterého budou verifikovány závěry projektové dokumentace ke Stavbě. Obsah námítky je shrnut na 8 – 11 stavebního povolení. Na straně 9 je tento návrh žalobkyně zaznamenán. Je pravdou, že s žalobkyní navrženým důkazním návrhem se nikterak nevypořádali stavební úřad, jako správní orgán prvního stupně, a ani žalovaný ve svém rozhodnutí o odvolání. Tato skutečnost však nezpůsobuje vadu rozhodnutí stavebních úřadů obou stupňů, neboť vypracování znaleckého posudku, jak navrhuje žalobkyně, je pojmově vyloučeno.
51. Stavební úřad disponuje sám patřičnou odborností (věcnou) v jemu svěřené agendě, v projednávané věci tedy v agendě stavební. Krajskému soudu není zcela zřejmé, co by mělo být obsahem znaleckého zkoumání znalce, jak by měl znít jeho znalecký úkol, jaké by mělo být jeho zaměření, respektive odbornost ve smyslu přílohy (označené jako Seznam znaleckých oborů) zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, ve znění pozdějších předpisů, a co by mělo být výsledkem, neboť projektová dokumentace je již sama o sobě zpracována k tomu zákonem povolaným odborníkem a má statut veřejné listiny. Správní orgán nemá možnost do věcné stránky projektové dokumentace zasahovat, neboť mu to neumožňuje zákon, jak je již ostatně uvedeno výše. Nadto je nutné zdůraznit, že jakákoli obsahová změna projektové dokumentace osobou odlišnou od stavebníka nepřichází v úvahu (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2017, č. j. 4 As 49/2017 – 32).
52. Spíše pro doplnění považuje krajský soud za nutné zmínit, že žalobkyně na jednání soudu uvedla, že hranice jejích a sousedních pozemků nejsou v katastru nemovitostí zakresleny správně. Z toho důvodu dojde realizací Předmětné stavby k zásahu do jejích pozemků. Uvedla, že hranice pozemků se historicky posouvaly a to na úkor žalobkyně, tato o tom věděla, nicméně neměla žádné důkazy, kterými by mohla podepřít svou argumentaci.
53. K výše uvedenému krajský soud uvádí, že tato žalobkyní vznesená námitka je de facto námitkou soukromoprávní (občanskoprávní) povahy ve smyslu § 89 odst. 6 stavebního zákona a spadá do územního řízení. Nyní projednávaná věc řeší problematiku rekonstrukce silnice na stávajícím silničním tělese – jak plyne ze stavebního povolení a podmínek v něm stanovených. Vznesení uvedené dílčí námítky není na místě rovněž

s ohledem na dikci § 114 stavebního zákona a § 71 odst. 2 s. ř. s. a tam upravenou koncentrační zásadu.

54. Nadto pokud jde „chybně“ zakreslené hranice pozemků v katastru nemovitostí, nabízí se řešit tuto problematiku spíše občanskoprávní cestou (k tomu srov. např. § 1028 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů).
55. S ohledem na vše shora uvedené tak krajskému soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

VI. Náklady řízení

56. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.
57. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s., jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 30. března 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu